

РЕШЕНИЕ

№ 623

гр. София, 04.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 14.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **9556** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Д. С. М., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Е. Г. срещу съдебно решение от 20.08.2021г. постановено по НАХД № 14098 по описа за 2019г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 114-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 19-4332-014249/02.08.2019г., издадено от началник сектор към СДВР, Отдел Пътна полиция /ОПП/, с което на Д. С. М., ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 (двеста) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 103 от ЗДвП; административно наказание „глоба” в размер на 200 (двеста) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 /шест/ месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, пр. 1 от ЗДвП за нарушение на чл.150А, ал. 1 от ЗДвП. В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на обжалваното решение поради нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните права. На първо място се твърди неяснота относно обстоятелството къде е извършено нарушението. Твърди се още, че мотоциклета управляван от касатора е бил с

регистрационни номера, че М. е бил принуден от органите на реда да подпише АУАН, което се доказва и от свидетелските показания, които неправилно не били кредитирани от СРС. Моли да се отмени оспореното решение, както и потвърденото с него наказателно постановление. В съдебно заседание се представлява от адв. Р., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение, по списък.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“ в писмено становище по жалбата, твърди неоснователност на същата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XIII – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил, че на 06.07.2019г. около 21.45 часа в [населено място], Д. М. управлявал личния си мотоциклет Сузуки ГСХ Р 1000, с рег. [рег.номер на МПС] , движейки се по [улица]с посока от [улица]към надлез „Н.“ и срещу магазин „Б. Х.“ при спиране със стоп палка образец МВР, същият не се е подчинил, лицето управлява без регистрационна табела и без съответна категория за управляваното МПС.

За установените нарушения бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 296384 от 06.07.2019г., от В. Й. О., на длъжност инспектор при ОПП-СДВР. Въз основа на горепосочения акт е издадено обжалваното наказателно постановление, като наказващият орган е възприел фактическите констатации от АУАН и е наложил на Д. С. М. административно наказание „глоба” в размер на 200 (двеста) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП за нарушение на чл. 103 от ЗДвП; административно наказание „глоба” в размер на 200 (двеста) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 /шест/ месеца на основание чл. 175, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, пр. 1 от ЗДвП за нарушение на чл.150А, ал. 1 от ЗДвП.

СРС приел, че безспорно от събраните по делото доказателства са извършени вменените в НП нарушения на чл. 103 от ЗДвП ; чл.140, ал. 1 от ЗДвП; чл. 150А от ЗДвП и по чл.150а, ал. 1 от ЗДвП, като при издаване на акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление, не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на атакуваното постановление, поради което е потвърдил процесното НП. Въззивният съд е постановил решението след пълен и всестранен анализ на доказателствата събрани в административно наказателното производство, а също и показанията на свидетелите, дадени в хода на съдебното следствие проведено по делото в СРС.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Издадени са от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила. Възраженията в жалбата за наличие на пороци на съдебното решение не са развити и доказани в хода на настоящото производство. АССГ намира, че с оглед проведените в съдебното следствие процесуални действия, СРС е събрал необходимите доказателства и доказателствени средства за изясняване на фактите и обстоятелствата, включени в предмета на доказване. Съобразени са всички, съдържащи се в преписката доказателства, приобщени към материалите по делото по реда на чл. 283 НПК, вр. с чл. 84 ЗАНН. При положение, че по делото не са събрани други доказателства, които да внасят съмнение относно описаната в АУАН и НП фактическа обстановка и достоверността на събраните гласни доказателства, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Настоящата касационна инстанция споделя изложеното в решението на СРС относно непроизнасянето от АНО по направените в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН възражения, което безспорно е процесуално нарушение. Счита същото обаче, за несъществено, доколкото не се е отразило върху крайния извод за законосъобразно провеждане на процедурата по налагане на административно наказание. Ето защо същото не основание за отмяна на обжалваното решение.

Според нормата на чл. 103 от ЗДвП, при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. Видно от нормата на чл. 103 от ЗДвП, изпълнителното деяние е отказът да се изпълни нареждане на органите за контрол или регулиране за движение. От събраните доказателствата по делото, както и от описанието на поведението на административнонаказаното лице се установява и фактът, че Д. С. М. е възприел сигнала, подаден от полицейския служител и вместо да спре за проверка, е продължил движението си с автомобила. В наказателното постановление безпротиворечиво е посочено, че водача, при ясно подаден сигнал за спиране със стоп палка, е продължил движението си, което осъществява от обективна и субективна страна състава на нарушение по чл. 103 от ЗДвП.

По отношение на извършеното нарушение на чл.140, ал. 1 ЗДвП е налице съставомерност по чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, който предвижда наказание лишаване от право за управление на моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца и глоба от 50 до 200 лв. за водач, който управлява моторно превозно средство, на което табелите с регистрационния номер не са поставени на определените за това места. Конкретната форма на изпълнителното деяние заедно със съответната му правна квалификация са посочени в НП (МПС е регистрирано, но е без поставени регистрационни табели), поради което не е нарушено правото на лицето да разбере за извършването на какво административно нарушение е санкционирано. Наказанието „глоба“ в размер на 200 лв. е в рамките на закона, а с оглед конкретната степен на обществена опасност се явява справедливо.

По отношение на т. 3 от НП, съгласно чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП се наказва с глоба от 100 до 300 лв. този, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство. Правилно първоинстанционният съд въз основа на събраните по делото доказателства (разпит на свидетеля очевиден на нарушението, съставения АУАН – подписан без

възражение от нарушителя) е приел, че не е представено свидетелство за управление на моторното превозно средство предвид което и отговорността му е ангажирана законосъобразно, като е наложено административно наказание „глоба“ в законоустановения размер.

При тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решението на Софийския районен съд е валидно, допустимо и правилно, не се установяват касационни основания по чл. 348 от НПК за отмяната му, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото, съдът следва да се произнесе и по искането за присъждане на разноски от страна на касатора, като му присъди юрисконсултско възнаграждение по чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредба за правната помощ в размер на 80лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, XIII – ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 20.08.2021г. постановено по НАХД № 14098 по описа за 2019г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 114- ти състав.

ОСЪЖДА Д. С. М., ЕГН [ЕГН] да заплати на отдел „Пътна Полиция“ при СДВР сумата от 80 лв. представляваща съдебно деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.